

KINH ĐẠI PHƯƠNG QUẢNG PHẬT HOA NGHIÊM

QUYỀN 21

PHẨM NHẬP BẤT TƯ NGHÌ GIẢI THOÁT CẢNH GIỚI PHỔ HIỀN HẠNH NGUYỆN (Phần 21)

Đồng tử Thiện Tài, ở nơi Thần chủ về đêm Phổ Cứu Chúng Sinh Oai Đức Cát Tường, nghe pháp môn Giải thoát phổ hiện nhất thiết thế gian điều phục chúng sinh của Bồ-tát, được Nhất thiết Như Lai hiện tiền Tam-muội và Siêu xuất nhất thiết chúng sinh Tam-muội. Lúc bấy giờ, được mươi ngàn Tam-muội đồng tử như vậy rồi, đồng tử tu tập hết và tin hiểu sâu xa nên ánh sáng tùy thuận chiếu khắp, thâu nhở nẻo vào và nẻo ra thì rộng lớn, tự tại thực hiện, rồi lần lần đi đến chỗ Thần chủ về đêm Cụ Túc Công Đức Tịch Tịnh Âm Hải, đánh lẽ sát chân rồi nhiễu vô số vòng, chắp tay, cung kính bạch:

–Thưa thánh giả! Trước đây con đã phát tâm Vô thượng Chánh đẳng Chánh giác, con nương vào Thiện tri thức để học hạnh Bồ-tát, tu hạnh Bồ-tát, nhập hạnh Bồ-tát, trụ hạnh Bồ-tát. Con nguyện sinh ra biển Nhất thiết trí và pháp không thể nghĩ bàn. Cúi mong ngài thương xót, diễn nói cho con rõ, làm sao Bồ-tát học hạnh của Bồ-tát, làm sao tu tập đạo Bồ-tát?

Thần chủ về đêm bảo với Thiện Tài:

–Lành thay! Lành thay! Nay thiện nam! Ông có thể nương tựa vào các Thiện tri thức để cầu hạnh Bồ-tát. Nay thiện nam! Ta được pháp môn giải thoát Niệm niệm xuất sinh quảng đại hoan hỷ trang nghiêm của Bồ-tát.

Thiện Tài hỏi:

–Thưa Thánh giả! Pháp môn giải thoát này, vì sự nghiệp gì, hành cảnh giới nào, tu phương tiện nào và làm sao để quán sát?

Thần chủ về đêm bảo:

–Nay thiện nam! Ta phát tâm, dục lạc thanh tịnh bình đẳng. Ta phát tâm thanh tịnh kiên cố trang nghiêm, lìa tất cả trần cấu ở thế gian. Ta phát tâm quyết định không thoái lui, đối với tất cả việc khó làm mà có thể làm. Ta phát tâm trang nghiêm để tất cả núi báu công đức, cũng như núi Tu-di ở Kim luân thượng vĩnh viễn không lay động. Ta phát tâm, đối với tất cả các xứ không có chỗ trụ chấp. Ta phát tâm, hiện khắp trước tất cả chúng sinh để có thể cứu hộ. Ta phát tâm, thấy tất cả biển Phật mà không nhảm chán. Ta phát tâm, cầu tất cả nguyện lực thanh tịnh của Bồ-tát. Ta phát tâm, trụ khắp biển Đại trí quang minh. Ta phát tâm, làm cho tất cả chúng sinh vượt qua đồng trống của ưu não, sinh tử. Ta phát tâm, làm cho tất cả chúng sinh xa lìa các khổ sầu, oán thán. Ta phát tâm, làm cho tất cả chúng sinh xa lìa tất cả ý không thể nghĩ đến sắc, thanh, hương, vị, xúc, pháp. Ta phát tâm, làm cho tất cả chúng sinh xa lìa tất cả ân ái, biệt ly, thù ghét gây đau khổ. Ta phát tâm, làm cho tất cả chúng sinh xa lìa tất cả khổ của ác nghiệp, nhân duyên, ngu si... Ta phát tâm, cứu hộ cho tất cả chúng sinh ở trong ác thú hiểm nạn. Ta phát tâm, hiển bày chánh đạo, làm cho tất cả chúng sinh ra khỏi khổ sinh tử. Ta phát tâm, làm cho tất cả chúng sinh xa lìa các khổ của sinh lão bệnh tử... Ta phát tâm, làm

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẶNG KINH

cho tất cả chúng sinh thành tựu được pháp lạc vô thượng của Như Lai. Ta phát tâm, làm cho tất cả chúng sinh đều thọ nhận pháp thanh tịnh đại hỷ lạc. Ta phát tâm, làm cho tất cả chúng sinh tu hành chánh hạnh không bị ách nạn.

Phát tâm như vậy rồi, lại nói pháp, làm cho chúng sinh lần lần đi đến địa vị Nhất thiết trí. Nghĩa là, nếu thấy chúng sinh còn vui đắm chở ở cung điện, phòng ốc ta sẽ nói pháp làm cho họ hiểu rõ bản tính của các pháp là phải xa lìa các chấp trước.

Nếu thấy chúng sinh luyến trước cha mẹ, anh em, thân thuộc thì ta nói pháp, làm cho họ được vào chúng hội thanh tịnh của chư Phật, Bồ-tát.

Nếu thấy chúng sinh luyến ái tình vợ con không rời bỏ thì ta nói pháp, làm cho họ xa lìa ái nhiễm sinh tử mà phát tâm đại Bi, đối với tất cả chúng sinh bình đẳng không hai.

Nếu thấy chúng sinh luyến trước ở những nơi tụ tập như chợ búa, hàng quán thì ta nói pháp, làm cho họ được hội họp cùng với thánh chúng.

Nếu thấy chúng sinh say đắm trong âm nhạc thì ta nói pháp, làm cho họ ưa thích nhạc thanh tịnh.

Nếu thấy chúng sinh tham đắm cảnh nám dục thì ta nói pháp, làm cho họ được vào cảnh giới của Như Lai.

Nếu thấy chúng sinh khởi nhiều sân hận thì ta nói pháp, làm cho họ trụ ở Nhẫn nhục ba-la-mật của Như Lai.

Nếu thấy chúng sinh có tâm lười biếng thì ta nói pháp, làm cho họ được Tinh tấn ba-la-mật thanh tịnh.

Nếu thấy chúng sinh có tâm tán loạn thì ta nói pháp, làm cho họ được Thiền định ba-la-mật của Như Lai.

Nếu thấy chúng sinh vào trong rừng rậm vô minh tối tăm ám chướng thì ta nói pháp, làm cho họ được ra khỏi rừng rậm đen tối đó.

Nếu thấy chúng sinh không có trí tuệ thì ta nói pháp, làm cho họ thành tựu Trí tuệ ba-la-mật.

Nếu thấy chúng sinh chấp trước ba cõi thì ta nói pháp, làm cho họ, đối với tâm sinh tử, không còn lấy bỏ mà được an trụ ở Phương tiện ba-la-mật.

Nếu thấy chúng sinh có ý chí thấp kém thì ta nói pháp, làm cho họ được tròn đầy nguyện Bồ-đề của Phật.

Nếu thấy chúng sinh chỉ cầu tự lợi thì ta nói pháp, làm cho họ phát khởi nguyện lợi ích bình đẳng các chúng sinh.

Nếu thấy chúng sinh ước mơ ý chí nhỏ yếu thì ta nói pháp, làm cho họ được Lực ba-la-mật của Bồ-tát.

Nếu thấy chúng sinh ngu si tối tăm thì ta nói pháp, làm cho họ được Trí ba-la-mật rốt ráo thanh tịnh của Như Lai.

Nếu thấy chúng sinh sắc tướng không đầy đủ thì ta nói pháp, làm cho họ đầy đủ sắc thân của Như Lai.

Nếu thấy chúng sinh dung mạo xấu xí thì ta nói pháp, làm cho họ được Pháp thân thanh tịnh vô thượng.

Nếu thấy chúng sinh sắc tướng xấu ác thì ta nói pháp, làm cho họ được lân da sắc vàng mịn màng.

Nếu thấy chúng sinh bị các khổ bức bách thì ta nói pháp, làm cho họ được an vui tột cùng của Như Lai.

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Nếu thấy chúng sinh có nhiều an lạc thì ta nói pháp, làm cho họ trụ nơi an lạc Nhất thiết trí.

Nếu thấy chúng sinh nhiều bệnh khổ thì ta nói pháp, làm cho họ thành tựu thân như ánh tượng.

Nếu thấy chúng sinh chưa tập những ái sắc thì ta nói pháp, làm cho họ ưa thích các hạnh của Bồ-tát.

Nếu thấy chúng sinh bần cùng khốn khổ thì ta nói pháp, làm cho họ được công đức bảo tạng của Bồ-tát.

Nếu thấy chúng sinh ưa thích nghỉ ở vườn rừng thì ta nói pháp, làm cho họ thưa sự cúng dường chư Phật, được trụ ở trong vườn pháp.

Nếu thấy chúng sinh đi dạo trên đường thì ta nói pháp, làm cho họ hướng thẳng đến đạo Nhất thiết trí.

Nếu thấy chúng sinh ưa ở thôn ấp thì ta nói pháp, làm cho họ ra khỏi ba cõi.

Nếu thấy chúng sinh ưa ở xóm làng thì ta nói pháp, làm cho họ vượt qua đạo Nhị thừa, trụ ở địa vị Như Lai.

Nếu thấy chúng sinh ưa ở nơi thành quách thì ta nói pháp, làm cho họ được ở trong thành Pháp vương.

Nếu thấy chúng sinh ưa nghỉ ở bốn hướng thì ta nói pháp, làm cho họ được trí tuệ bình đẳng ba đời.

Nếu thấy chúng sinh ưa dừng nghỉ ở các phương thì ta nói pháp, làm cho họ được trí tuệ thấy tất cả pháp.

Nếu thấy chúng sinh có nhiều tham lam thì ta nói pháp môn quán bất tịnh, làm cho họ xa lìa khát ái sinh tử.

Nếu thấy chúng sinh có nhiều sân hận thì ta nói pháp môn quán đại Từ, làm cho họ tinh tấn tu tập, tâm không bị phiền não xâm hại.

Nếu thấy chúng sinh có nhiều ngu si thì ta nói pháp, làm cho họ được con mắt trí để xem các biến pháp.

Nếu thấy chúng sinh có nhiều phân biệt thì ta nói pháp, làm cho họ được vào biển đại nguyện của Nhất thiết thắng trí.

Nếu thấy chúng sinh ưa vui trong sinh tử thì ta nói pháp, làm cho họ xa lìa chán bở.

Nếu thấy chúng sinh chán khổ sinh tử muốn có sự giáo hóa của Như Lai; thì ta nói pháp, làm cho họ ngộ vô sinh, thị hiện thọ sinh.

Nếu thấy chúng sinh mê đắm trước năm uẩn thì ta nói pháp, làm cho họ được trụ ở cảnh giới không nương tựa.

Nếu thấy chúng sinh tâm họ nhỏ nhen thì ta hiển bày đạo thù thắng trang nghiêm.

Nếu thấy chúng sinh có tâm kiêu mạn thì ta nói pháp nhẫn nhục bình đẳng của Như Lai.

Nếu thấy chúng sinh có tâm duã nịnh thì ta nói tâm ngay thẳng thanh tịnh của Bồ-tát.

Này thiện nam! Ta dùng vô lượng pháp bố thí như vậy để nghiệp hóa các chúng sinh. Dùng mọi phương tiện để điều phục, giáo hóa, làm cho họ xa lìa đường ác, nhận sự an vui của người và trời, thoát khỏi sự trói buộc của ba cõi, trụ ở Nhất thiết trí. Khi ấy, ta liền được biến pháp Quang đại hoan hỷ quang minh, nhanh chóng được ưa thích sâu xa viên mãn. Tâm ta thật vui sướng, an ổn, thích thú.

Này thiện nam! Ta thường quán sát tất cả các biến đạo tràng của các Bồ-tát, tu

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

nhiều hạnh nguyên, hiện nhiều thân thanh tịnh, thường có nhiều hào quang, phóng nhiều ánh sáng, dùng mọi phương tiện, vào cửa Nhất thiết trí, vào đủ các Tam-muội, hiện đủ các loại thân biến, phát ra nhiều biến âm thanh, đầy đủ các thân xinh đẹp, vào nhiều cửa của Như Lai, đến nhiều biến cõi nước, thấy đủ các biến chư Phật, được đủ các biến hiện tài, chiếu khắp đủ các cảnh giải thoát, được nhiều biến trí quang, vào đủ các biến Tam-muội, đạo chơi nhiều cung điện giải thoát, dùng nhiều cửa để đến Nhất thiết trí, dùng mây đẹp che trên cõi hư không, quán sát chúng hội của nhiều đạo tràng, tập họp đủ các thế giới, vào đủ các cõi Phật, đến đủ các biến phương tiện, nhận đủ các mạng của Như Lai, từng theo đủ các chỗ của Như Lai, cùng tham dự với các hàng Bồ-tát, nỗi mây làm mưa đủ cách xinh đẹp, vào đủ các loại phương tiện của Như Lai, quán sát đủ các loại biến pháp của Như Lai, tư duy đủ các pháp môn thần thông của Như Lai, thuận theo nhiều biến trí tuệ của Như Lai, đến đủ các pháp hội thù thắng của Như Lai, ngồi đủ các tòa trang nghiêm của Như Lai.

Này thiện nam! Ta quán Đức Phật Tỳ-lô-giá-na, trong mỗi niệm mỗi niệm thấy xuất hiện sắc thân bất tư nghì; thấy được như vậy rồi, tâm ta vô cùng hoan hỷ.

Ta lại quán Đức Như Lai, trong mỗi niệm mỗi niệm, thấy phóng ra hào quang lớn đầy khắp vô biên pháp giới rộng lớn; thấy được như vậy rồi, ta vô cùng hoan hỷ.

Ta lại thấy ở mỗi lỗ chân lông của Như Lai, mỗi niệm mỗi niệm lại xuất hiện biến hào quang có vô lượng cõi Phật nhiều như vi trần. Trong mỗi mỗi hào quang có vô lượng ánh sáng nhiều như vi trần cõi Phật làm quyến thuộc, trong mỗi mỗi ánh sáng đều biến khắp tất cả pháp giới, để tiêu diệt tất cả khổ của các chúng sinh. Thấy được như vậy rồi, ta vô cùng hoan hỷ.

Lại nữa, thiện nam! Ta quán sát đĩnh và hai vai của Như Lai; mỗi niệm mỗi niệm lại xuất hiện mây Bảo diệm sơn nhiều như số cực vi trần số các cõi Phật, nó đầy khắp tất cả pháp giới trong mười phương. Đã thấy được như vậy rồi, ta vô cùng hoan hỷ.

Này thiện nam! Ta quán sát ở mỗi lỗ chân lông của Như Lai, cứ trong mỗi niệm mỗi niệm lại xuất hiện mây Hương ánh sáng nhiều như số cực vi trần số các cõi Phật, nó đầy khắp tất cả cõi Phật trong mười phương. Đã thấy được như vậy rồi, ta vô cùng hoan hỷ.

Này thiện nam! Ta quán sát mỗi mỗi biến tướng của Như Lai; ở trong mỗi niệm mỗi niệm lại xuất hiện mây thân đủ các tướng trang nghiêm của Như Lai nhiều như số vi trần cõi Phật, nó đến khắp tất cả thế giới trong mười phương. Đã thấy được như vậy rồi, ta vô cùng hoan hỷ.

Lại nữa, thiện nam! Ta quán mỗi mỗi ánh sáng đẹp đi theo Như Lai; ở trong mỗi niệm mỗi niệm lại xuất hiện mây thân đủ ánh sáng tốt đẹp theo Như Lai nhiều như số cực vi trần cõi Phật. Đã thấy được như vậy rồi, ta vô cùng hoan hỷ.

Này thiện nam! Ta quán sát ở mỗi lỗ chân lông của Như Lai, ở trong mỗi niệm mỗi niệm, lại xuất hiện mây biến hóa Phật nhiều như số cực vi trần, nhiều không thể nói, không thể nói hết, cõi Phật hiện rõ các Như Lai từ khi mới phát tâm cho đến tu Ba-la-mật, đầy đủ đạo trang nghiêm, vào địa của Bồ-tát, được đủ các thần lực đạo chơi của Bồ-tát. Đã thấy được như vậy rồi, ta vô cùng hoan hỷ.

Này thiện nam! Ta quán sát ở mỗi mỗi lỗ chân lông của Như Lai, ở mỗi niệm mỗi niệm, xuất hiện mây thần Thiên vương nhiều như số cực vi trần không thể nói hết các cõi Phật, các Thiên vương dùng thần biến tự tại, biến đầy khắp tất cả mười phương pháp giới. Người thích lấy thân vua trời để được độ thì thân Thiên vương liền hiện trước họ

giảng nói pháp. Ta đã thấy như vậy rồi nên vô cùng hoan hỷ.

Này thiện nam! Ta quán sát ở mỗi mỗi lỗ chân lông của Như Lai, ở mỗi niêm mỗi niêm, xuất hiện những mây thân nhiều như số cực vi trần không thể nói hết các cõi Phật. Đó là: Mây thân của vua rồng, mây thân vua Dạ-xoa, mây thân vua Càn-thát-bà, mây thân vua A-tu-la, mây thân vua Ca-câu-la, mây thân vua Khẩn-na-la, mây thân vua Ma-hầu-la-già, mây thân vua người, mây thân vua trời Phạm thiên; luôn từng niêm, ở trong mỗi lỗ chân lông, đều xuất hiện thần biến như vậy, âm thanh như vậy, thuyết pháp như vậy. Ta thấy vậy rồi, ở trong mỗi niêm đều vô cùng hoan hỷ, tin ưa rộng lớn, khắp cùng pháp giới Nhất thiết trí. Chỗ trước đây chưa được mà nay được, trước đây chưa hiểu mà nay hiểu, trước đây chưa chứng mà nay chứng, trước đây chưa vào mà nay vào, trước đây chưa đủ mà nay đủ, trước đây chưa thấy mà nay thấy, trước đây chưa nghe mà nay nghe. Vì sao? Do đã có thể hiểu biết rõ tướng của pháp giới, biết tất cả pháp chỉ có một tướng, có thể bình đẳng nhập vào đạo ba đời, có thể nói vô biên tất cả pháp.

Này thiện nam! Ta vào biển ánh sáng giải thoát niêm niêm xuất sinh rộng lớn hoan hỷ trang nghiêm của Bồ-tát.

Này thiện nam! Với giải thoát vô biên này, vào được khắp tất cả cửa pháp giới. Với giải thoát vô tận này, phát tâm bình đẳng Nhất thiết trí. Với giải thoát vô lượng này, biết cảnh giới của trí nhẫn Bồ-tát. Với giải thoát không bờ bến này, vào được trong tâm tưởng của tất cả chúng sinh không bờ bến. Với giải thoát sâu xa này, làm chỗ quán sát trí tuệ vắng lặng. Với giải thoát rộng lớn này, trùm che khắp tất cả cảnh giới của Như Lai. Với giải thoát không hoại này, làm chỗ biết của trí nhẫn Bồ-tát. Với giải thoát không cùng này, ở tận cuối nguồn của pháp giới. Với giải thoát gọi là Phổ môn này, tức ở trong một việc các thần biến sinh ra khắp tất cả. Với giải thoát gọi là thể tánh bất không này thì tất cả Pháp thân bình đẳng không hai. Với giải thoát gọi là hoàn toàn không có sinh này thì có thể biết rõ các pháp như huyền. Với giải thoát gọi là giống như ánh tượng này, sinh ra ánh sáng của nguyện Nhất thiết trí. Với giải thoát gọi là giống như biến hóa, làm chỗ biến hóa ra diệu hạnh của các Bồ-tát. Với giải thoát gọi là giống như đại địa này, làm chỗ nương tựa của tất cả chúng sinh. Với giải thoát gọi là giống như nước lớn này, thì có thể dùng đại Bi thấm nhuần tất cả. Với giải thoát gọi là giống như lửa lớn này, có thể làm khô cạn nước tham ái của chúng sinh. Với giải thoát gọi là giống như gió lớn này, sẽ thổi chúng sinh mau chóng đến Nhất thiết trí. Với giải thoát gọi là giống như biển lớn này, sẽ chứa các công đức quý báu để trang nghiêm cho tất cả chúng sinh. Với giải thoát gọi là giống như núi Tu-di này, sẽ sinh ra biển pháp báu Nhất thiết trí. Với giải thoát gọi là giống như cung điện của trời này, làm chỗ trang nghiêm tất cả diệu pháp. Với giải thoát gọi là giống như hư không này, chứa khắp tất cả sức thần thông ba đời của Như Lai. Với giải thoát gọi là giống như vầng mây lớn này, làm mưa nhiều mưa pháp cho khắp chúng sinh. Với giải thoát gọi là giống như mặt trời thanh tịnh này, có thể phá trí tối tăm của chúng sinh. Với giải thoát gọi là giống như mặt trăng tròn này, có thể làm đầy biển phước trí rộng lớn. Với giải thoát gọi là giống như Như Lai này, thì sẽ có chánh biến tri ở khắp mọi nơi. Với giải thoát gọi là giống như hình ảnh của mình này, thì từ thiện nghiệp tự hóa sinh ra. Với giải thoát gọi là giống như âm vang này, thì tùy theo chỗ thích ứng mà nói pháp. Với giải thoát gọi là giống như ảnh tượng này, thì tùy theo tâm chúng sinh mà hiện chiếu. Với giải thoát gọi là giống như đại thọ vương này, sẽ nở tất cả hoa thần thông. Với giải thoát gọi là giống như Kim cang này, thì từ xưa đến nay không thể hủy hoại. Với giải thoát gọi là giống như ngọc như ý

này, sẽ sinh ra vô lượng sức tự tại. Với giải thoát gọi là giống như Ly cầu tạng Ma-ni Bảo vương này, sẽ thị hiện tất cả thần biến ba đời của Như Lai. Với giải thoát gọi là giống như Hỷ tràng diệu ma-ni bảo này, thì có thể sinh ra tất cả tiếng pháp luân bình đẳng của chư Phật.

Này thiện nam! Vì ông mà hôm nay, ta đã xưng tán đủ mọi cách công đức chân thật của tất cả môn giải thoát này, nó rất hiếm có, không gì sánh bằng, khó hiểu, khó vào, khó tin, khó biết. Ông hãy suy nghĩ, tùy thuận mà ngộ nhập.

Bấy giờ, Đồng tử Thiện Tài bạch với Dạ thần:

–Thưa Thánh giả! Làm sao tu hành được pháp môn giải thoát này, để được đầy đủ viên mãn?

Thần chủ về đêm bảo:

–Này thiện nam! Bồ-tát tu hành mười pháp tạng lớn, chứa nhóm đầy đủ, ánh sáng chiếu khắp mọi nơi, oai lực tự tại, sinh ra ưa thích, thì có thể thành tựu pháp môn giải thoát này.

Thế nào là mười?

1. Tu pháp tạng Bố thí rộng lớn, là tùy theo tâm của chúng sinh làm cho đầy đủ.

2. Tu pháp tạng Tịnh giới rộng lớn, đã vào khắp tất cả biển công đức của chư Phật.

3. Tu pháp tạng Nhẫn nhục rộng lớn, phải có khả năng tư duy khắp tất cả pháp tánh.

4. Tu pháp tạng Tinh tấn rộng lớn, là thẳng đến Nhất thiết trí, dứt khóat không thoái chuyển.

5. Tu pháp tạng Thiền định rộng lớn, để có thể diệt tất cả phiền não của chúng sinh.

6. Tu pháp tạng Trí tuệ rộng lớn, để có thể biết rõ khắp tất cả biển pháp.

7. Tu pháp tạng Phương tiện rộng lớn, để có thể thành thực khắp các biển chúng sinh.

8. Tu pháp tạng các Nguyện rộng lớn, để có thể đi vào khắp cõi biển chư Phật. Vì các chúng sinh ở tận kiếp vị lai mà tu hạnh Bồ-tát.

9. Tu pháp tạng các Lực rộng lớn, để có thể trong mỗi niệm, hiện ra ở tất cả biển pháp giới và ở tất cả các cõi để giáo hóa cho thành Đẳng chánh giác, mà không chút dừng nghỉ.

10. Tu pháp tạng Trí thanh tịnh rộng lớn, để có thể đạt được diệu trí thanh tịnh của Như Lai, biết khắp tất cả các pháp trong ba đời không bị chướng ngại.

Này thiện nam! Nếu chư Bồ-tát an trú mười pháp tạng rộng lớn như vậy, thì có thể thành tựu được môn giải thoát như trên, thanh tịnh tăng trưởng, sự chứa nhóm sẽ đầy đủ, sinh ra vững chắc, thành tựu rộng lớn, an trú viên mãn.

Thiện Tài bạch với Dạ thần:

–Thưa Thánh giả! Thánh giả đã pháp tâm Vô thượng Chánh đẳng Chánh giác như vậy đã bao lâu rồi?

Thần chủ về đêm bảo:

–Này thiện nam! Từ biển thế giới Hoa tạng trang nghiêm này, về hướng Đông, qua ngàn biển thế giới, có biển thế giới, tên là Nhất thiết tịnh quang chúng bảo trang nghiêm, có các thế giới, tên là Đại nguyện quang minh âm, trong đó có thế giới tên là Vô cấu kim quang trang nghiêm. Lấy tất cả hương Kim cang và ngọc Ma-ni làm thể, hình dáng như lầu gác; nhiều mây báu đẹp làm che hai bên, trụ là tất cả báu ở biển anh

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẶNG KINH

lạc, có mây đẹp che ở trên cung điện, tịnh uế lẩn lộn. Trong thế giới kia, trở lại đời xa xưa, có kiếp tên là Phổ chiếu quang tràng, có nước tên là Phổ bảo cát tường tạng, có Bồ-đề đạo tràng tên là Nhất thiết bảo tạng chúng sắc quang minh, có Phật hiệu là Bất Thoái Chuyển Pháp Giới Diệu Âm, ở trong đạo tràng này thành Đẳng chánh giác.

Lúc bấy giờ, ta làm thần ở cội Bồ-đề, tên là Phước Đức Đặng Quang Minh Tràng, để giữ gìn đạo tràng, thấy Như Lai kia thành Đẳng chánh giác, thị hiện đủ các thần lực tự tại, nên ta phát tâm Vô thượng Chánh đẳng Chánh giác, ngay trong lúc đó, Ta được Tam-muội tên là Phổ chiếu Như Lai công đức hải.

Trong đạo tràng kia, lại có Đức Như Lai xuất hiện ở đời hiệu là Pháp Thọ Oai Đức Sơn Vương. Lúc đó, ta qua đời, sinh lại chỗ này, làm Thần chủ về đêm chủ đạo tràng, tên là Cát Tường Phước Trí Quang Minh, thấy Như Lai kia, hiện đại thần thông, chuyển bánh xe chánh pháp, nên liền được Tam-muội, tên là Phổ chiếu nhất thiết ly tham cảnh giới.

Thứ đến, có Đức Như Lai xuất hiện ở đời, hiệu là Nhất Thiết Pháp Hải Âm Thanh Vương; Ta làm Dạ thần, nhân được thấy Phật, ta thừa hành mọi sự để cung kính cúng dường, tâm luôn hoan hỷ, nên liền được Tam-muội, tên là Tăng trưởng nhất thiết thiện pháp địa.

Thứ đến, có Đức Như Lai xuất hiện ở đời, hiệu là Bảo Quang Minh Đặng Tràng Vương; khi ấy ta làm Dạ thần, nhân được thấy Phật, thừa sự cúng dường, làm cho các vị được hoan hỷ, nên liền được Tam-muội, tên là Phổ hiện thần thông quang minh vân.

Thứ đến, có Đức Như Lai xuất hiện ở đời, hiệu là Công Đức Tu-di Quang Oai Đức Vương; khi ấy ta làm Dạ thần, nhân được thấy Phật, thừa sự cúng dường, làm cho các vị được hoan hỷ, nên liền được Tam-muội, tên là Phổ chiếu chư Phật hải.

Thứ đến, có Đức Như Lai xuất hiện ở đời, hiệu là Pháp Vân Diệu Âm Thanh Vương; khi ấy ta làm Dạ thần, nhân được thấy Phật, thừa sự cúng dường, khiến cho tâm luôn hoan hỷ, nên liền được Tam-muội, tên là Nhất thiết pháp hải đăng.

Thứ đến, có Đức Như Lai xuất hiện ở đời, hiệu là Trí Cự Quang Chiếu Vương. khi ấy ta làm Dạ thần, nhân được thấy Phật, thừa sự cúng dường, tâm luôn hoan hỷ, nên liền được Tam-muội, tên là Diệt nhất thiết chúng sinh khổ quang chiếu đăng.

Thứ đến, có Đức Như Lai xuất hiện ở đời, hiệu là Diệu Pháp Thần Thông Tốc Tật Tràng. Khi ấy ta làm Dạ thần, nhân được thấy Phật, thừa sự cúng dường sinh tâm đại hoan hỷ, liền được Tam-muội, tên là Tam thế Như Lai sở hành quang minh tạng.

Thứ đến, có Đức Như Lai xuất hiện ở đời, hiệu là Pháp Đặng Dũng Mãnh Trí Tuệ Sư Tử Vương. Khi ấy ta làm Dạ thần, nhân được thấy Phật, thừa sự cúng dường, làm cho tâm sinh hoan hỷ, liền được Tam-muội, tên là Nhất thiết thế gian vô ngại trí luân oai đức quang.

Thứ đến, có Đức Như Lai xuất hiện ở đời, hiệu là Trí Lực Cụ Túc Oai Đức Vương. Khi ấy ta làm Dạ thần, nhân được thấy Phật, thừa sự cúng dường, làm cho tâm hoan hỷ, liền được Tam-muội, tên là Phổ chiếu tam thế chúng sinh căn hạnh ảnh tượng.

Này thiện nam! Như vậy ở thế giới Vô cấu kim quang trang nghiêm kia, trong kiếp Phổ chiếu quang minh tràng, trong mười cõi Phật, như số vi trấn Như Lai xuất hiện ở đời; khi ấy, ta hoặc làm vua trời, vua rồng, vua Dạ-xoa, vua Càn-thát-bà, vua A-tu-la, vua Ca-lâu-la, vua Khẩn-na-la, vua Ma-hầu-la-già, vua người, vua trời Phạm thiên; hoặc làm thần trời, hoặc làm thần người, hoặc thần người nam, thần người nữ, hoặc thần đồng nam, thần đồng nữ; đều dùng đủ các thứ cúng dường đầy đủ, cung kính cúng dường, tôn

trong thừa sự các Như Lai kia, nên cũng được nghe chư Phật nói diệu pháp, Ta thấy đều nghe nhận, nhớ nghĩ, giữ gìn, không cho mất. Đến khi mạng chung, liền được sinh trở lại ở trong thế giới này, trải qua số kiếp như vô số vi trần cõi Phật, Ta tu hành đủ tất cả các diệu hạnh của Bồ-tát. Sau đó chết đi lại sinh vào trong biển thế giới Hoa tang trang nghiêm này thuộc thế giới Ta-bà, gặp được Đức Như Lai Ca-la Cưu-tôn-dà, thừa sự cúng dường khiến sinh hoan hỷ, liền được Tam-muội, tên là Ly nhất thiết trần cầu ánh tượng quang minh.

Thứ đến, gặp Đức Như Lai Câu-na-hàm Mâu-ni, thừa sự cúng dường, làm cho tâm sinh hoan hỷ, được Tam-muội, tên là Phổ quang biến chiếu nhất thiết sát hải.

Thứ đến, gặp Đức Như Lai Ca-diếp, thừa sự cúng dường, làm cho tâm sinh hoan hỷ, được Tam-muội, tên là Diễn nhất thiết chúng sinh diệu âm thanh hải.

Thứ đến, gặp Đức Như Lai Tỳ-lô-giá-na ở đạo tràng này thành Đẳng chánh giác, mỗi niệm mỗi niệm thị hiện đủ các loại thần thông, oai lực rộng lớn. Lúc đó, ta được thấy, liền đạt được pháp môn Giải thoát niệm niệm xuất sinh quảng đại trang nghiêm này. Được môn giải thoát này rồi, có thể vào mười không thể nói, không thể nói cõi Phật, an lập các biến pháp giới nhiều như số vi trần, thấy tất cả biến pháp giới được an lập kia và tất cả cõi Phật như số cực vi trần, mà trong mỗi mỗi vi trần, có mười không thể nói, không thể nói cõi Phật như số cực vi trần các cõi nước của chư Phật. Mỗi mỗi cõi nước đều có Đức Như Lai Tỳ-lô-giá-na, ngồi ở đạo tràng trong từng niệm thành Đẳng chánh giác, hiện các thần biến. Sự hiện thần biến ấy, diễn ra đầy khắp tất cả biến pháp giới. Cũng thấy thân ta có ở chỗ tất cả các Đức Như Lai kia, lại được nghe tất cả Như Lai kia ở tất cả thế giới, nói rất nhiều các pháp, ta đều nghe nhận, ghi nhớ, thọ trì không cho mất.

Này thiện nam! Ta lại thấy ở mỗi mỗi lỗ chân lông, của tất cả Như Lai kia, sinh ra đủ các loại biến biến hóa và hiện sức thần thông ở mười phương trong tất cả biến pháp giới, tất cả biến cõi Phật, tất cả loại thế giới. Trong tất cả thế giới tùy theo chúng sinh với đủ các chủng loại, đủ các tâm tính, đủ các tướng hành hoặc tùy theo nhu cầu của họ mà chuyển bánh xe pháp. Ta nhanh chóng được sức Đà-la-ni, nên có thể thọ trì tất cả văn nghĩa, chánh niệm tư duy, dùng trí để hiểu rõ, vào khắp tất cả pháp tạng thanh tịnh, dùng trí tự tại đạo khắp tất cả biến pháp thâm sâu, dùng trí biến khắp để biết tất cả nghĩa rộng lớn của ba đời, dùng trí bình đẳng, thông đạt các pháp không sai của chư Phật. Ta có thể ngộ hiểu tất cả pháp môn của chư Phật; trong mỗi pháp môn, ngộ hiểu tất cả mây kinh điển; trong mỗi mây kinh điển, ngộ hiểu tất cả biến pháp; trong mỗi biến pháp, ngộ hiểu tất cả pháp môn; trong mỗi pháp môn, ngộ hiểu tất cả mây pháp, trong mỗi mây pháp, ngộ hiểu tất cả dòng pháp; trong mỗi dòng pháp, sinh ra tất cả biến pháp ưa thích; trong mỗi biến pháp ưa thích, sinh ra tất cả địa; trong mỗi địa, sinh ra tất cả biến Tam-muội; mỗi mỗi biến Tam-muội, được thấy tất cả biến Phật; thấy mỗi mỗi biến Phật thì được tất cả biến Quang trí; mỗi mỗi biến Quang trí, chiếu khắp ba đời, vào khắp mười phương. Biết vô lượng các biến hạnh của Như Lai ở quá khứ. Biết vô lượng biến bản sự Như Lai đã có. Biết vô lượng biến Bố thí ba-la-mật, khó bỏ mà có thể bỏ của Như Lai. Biết vô lượng biến Tịnh, Giới ba-la-mật viên mãn của Như Lai. Biết vô lượng biến Nhẫn nhục, Thanh tịnh ba-la-mật của Như Lai. Biết vô lượng biến Tinh tấn ba-la-mật rộng lớn của Như Lai. Biết vô lượng biến Thiền định, Thanh tịnh ba-la-mật viên mãn của Như Lai. Biết vô lượng biến vào Trí tuệ ba-la-mật thâm sâu của Như Lai. Biết vô lượng biến đủ các Phương tiện ba-la-mật của tất cả Như Lai. Biết vô lượng biến

tăng trưởng Nguyên ba-la-mật của tất cả Như Lai. Biết vô lượng biển đủ các Lực ba-la-mật thành tự của tất cả Như Lai. Biết vô lượng biển đủ các Trí ba-la-mật viên mãn của tất cả Như Lai. Biết vô lượng biển hạnh trí quang phổ chiếu, vượt qua tất cả các địa của Bồ-tát không bị chướng ngại của Như Lai ở quá khứ. Biết vô lượng biển hạnh, vô lượng kiếp trụ ở các địa Bồ-tát, không chướng ngại, hiện sức thần thông của Như Lai ở quá khứ. Biết vô lượng địa Bồ-tát đủ các viên mãn của tất cả Như Lai ở quá khứ. Biết vô lượng sự tu tập địa Bồ-tát của tất cả Như Lai ở quá khứ. Biết vô lượng sự thanh tịnh địa Bồ-tát của tất cả Như Lai ở quá khứ. Biết vô lượng sự quán sát địa Bồ-tát của tất cả Như Lai ở quá khứ, khi làm Bồ-tát, thường thấy chư Phật như bóng theo hình. Biết vô lượng Như Lai ở quá khứ, khi làm Bồ-tát thấy hết biển Phật, biển kiếp cùng trụ cùng ở. Biết vô lượng Như Lai ở quá khứ, khi làm Bồ-tát dùng vô lượng thân, sinh khắp các cõi biển. Biết vô lượng Như Lai ở quá khứ, khi làm Bồ-tát, tu hạnh rộng lớn biến khắp pháp giới. Biết vô lượng Như Lai ở quá khứ, khi còn làm Bồ-tát, thị hiện đủ các pháp môn phuơng tiện, để điều phục, thành thực tất cả chúng sinh. Biết vô lượng Như Lai phóng hào quang lớn, chiếu khắp mươi phuơng, tất cả các cõi biển. Biết vô lượng Như Lai hiện đại thần lực, hiện ở trước khắp tất cả chúng sinh. Biết vô lượng Như Lai, trí địa ánh sáng, tự tại, rộng lớn. Biết vô lượng Như Lai, thành Chánh đẳng giác, thần biến khó nghĩ bàn. Biết vô lượng Như Lai chuyển bánh xe chánh pháp, đều có thể thọ trì không quên mất. Biết vô lượng Như Lai thị hiện biến tướng. Biết vô lượng Như Lai thị hiện biến thân. Biết vô lượng cảnh giới rộng lớn của Như Lai.

Các Đức Như Lai kia, từ khi mới phát tâm, cho đến pháp bị hủy diệt; như vậy tất cả các pháp, điều cần cầu và phải có phuơng tiện tương ứng; ta ở mỗi niêm, đều được thấy biết, chứng nhập sâu xa.

Này thiện nam! Như lời ông hỏi: “Ta phát tâm xưa nay được bao lâu như vậy?”. Ta nhớ thuở xưa đã trải qua hai cõi Phật và kiếp số như vi trần, như trên đã nói. Ở thế giới Vô cầu kim quang trang nghiêm, ta làm thần cây Bồ-đề, tên là Phước Đức Đăng Viên Mân Quang Minh Tràng, nghe âm thanh vi diệu của Như Lai nói đủ các pháp không thoái chuyển pháp giới, ta phát tâm Vô thượng Chánh đẳng Chánh giác, trải qua hai cõi Phật và số kiếp như vi trần, tu hành tất cả các hạnh của Bồ-tát. Rồi sau đó, sinh vào trong kiếp hiền của thế giới Ta-bà này; từ Đức Phật Ca-la Cưu-lâu-đà đến Đức Phật Thích-ca Mâu-ni và tất cả các Như Lai ở trong kiếp cũng như ở kiếp vị lai, ta đều gần gũi, thừa sự, cúng dường, cung kính, tôn trọng, làm cho tất cả đều hoan hỷ. Trong thế giới thuộc hiền kiếp này, tất cả chư Phật ở kiếp vị lai ta đều cúng dường. Trong tất cả thế giới của tất cả kiếp, tất cả chư Phật thời vị lai, ta cũng đều thân cận, thừa sự, cúng dường như vậy.

Này thiện nam! Thế giới Vô cầu kim quang trang nghiêm kia, nay vẫn còn tồn tại, chư Phật vẫn xuất hiện ở đó liên tục không dứt. Ông phải nhất tâm tu pháp môn đại dũng mãnh này của Bồ-tát.

Lúc bấy giờ, chủ Thần chủ về đêm Cụ Túc Công Đức Tịch Tĩnh Âm Hải, muốn nói rõ lại nghĩa của môn giải thoát này cho Đồng tử Thiện Tài, mà nói kệ rằng:

*Thiện Tài, ông hãy nghe ta nói
Pháp môn tịnh diệu giải thoát này
Nghe rồi ưa thích sinh hoan hỷ
Cần tu rốt ráo để ngộ nhập
Ta xưa tu hành nhiều biến kiếp*

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Sinh tâm rộng lớn và tin sâu
Thường quán pháp tánh ở hiện tiền
Mau chúng như không Nhất thiết trí
Ta ở ba đời nơi chư Phật
Thường sinh tâm tin ưa rộng lớn
Các quyến thuộc thanh tịnh, tối thắng
Đều nguyện thừa sự, thường thân cận
Quá khứ ta gặp thiên nhân sư
Vì lợi chúng sinh nên cúng dường
Nghe tịnh pháp môn rộng lớn này
Tâm ta yêu kính sinh hoan hỷ.
Đối với cha mẹ và sự trưởng
Tôn trọng cung kính làm vui thích
Tâm như vậy chưa từng dừng nghỉ
Có thể vào sâu giải thoát này.
Đối với người già, bệnh, bần cùng
Không chủ, các căn không đầy đủ
Trải vô số kiếp chịu luân hồi
Tâm từ thương xót, làm an lạc
Kiếp trước, lửa, nước và vua, giặc,
Voi say, ác thú, các sợ sệt
Xưa ta tu hành trong biển hữu
Cứu giúp tất cả cho thoát khỏi
Ba cõi phiền não luôn thiêu đốt
Các ác nghiệp chướng thường ngăn che
Đọa trong biển nạn của sinh tử
Ta xưa cứu họ, được diệt trừ
Tất cả sợ sệt trong đường ác
Nhiều loại khổ nạn thường nối nhau
Sinh, lão, bệnh, tử, ách nạn thân
Ta sẽ cứu giúp họ ra khỏi
Nguyện tận vị lai tất cả kiếp
Khắp các chúng sinh bị khổ não
Diệt trừ hết thảy mọi sinh tử
Thành Phật đạt an lạc rõ ráo.

Này thiện nam! Ta chỉ biết pháp môn Giải thoát niệm niệm tốc tật xuất sinh quảng đại hoan hỷ trang nghiêm này. Còn như chư Đại Bồ-tát: Thâm nhập tất cả biển pháp giới, xa lìa tất cả khổ ở trong ngoài, hoàn toàn trừ được tất cả các vọng tưởng, đầy đủ tất cả trí Bồ-tát, đều biết tất cả các kiếp số, thấy khắp tất cả các cõi thành hoại thì ta làm sao có thể biết, có thể nói hết hạnh của công đức kia.

Này thiện nam! Trong hội Bồ-đề đạo tràng thanh tịnh viên mãn này của Như Lai, có chủ Dạ thần, tên là Thủ Hộ Nhất Thiết Thành Tăng Trưởng Oai Đức, ông đến đó hỏi Bồ-tát ấy: “Bồ-tát làm sao hạc hạnh của Bồ-tát, làm sao tu đạo của Bồ-tát? ”.

Bấy giờ, Đồng tử Thiện Tài, nhất tâm quán sát thân của chủ Thần chủ về đêm Cụ Túc Công Đức Tịch Tịnh Âm Hải, rồi chắp tay cung kính, nói kệ tán thán:

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẶNG KINH

*Con nhân thuận theo thiện hữu dạy
Nay lại được đến chốn Thiên thần
Thân vô biên lượng như Tu-di
Ngôi tòa trang nghiêm thật tốt đẹp
Chẳng phải chấp trước ở sắc tướng
Tinh ra các pháp chỉ để nương
Kẻ tà kiến, trí thức thấp kém
Làm sao biết rõ cảnh giới tôn
Tất cả thế gian trời và người
Ở vô biên kiếp thường quán sát
Không thể đo lường thân Thánh thiên
Sắc tướng vô lượng khó nghĩ lường
Trời hay xa lìa ở các uẩn
Cũng lại không nương ở xứ giới
Khắp vì chúng sinh xuất thế gian
Thị hiện tất cả sức thần thông
Trí nhẫn tối thắng thường thanh tịnh
Không nhỏ, không động, không chấp trước
Quán trong tất cả các cực vi
Thấy vô số sức thần thông Phật
Nay thân Thần là chánh pháp tạng
Tâm trí vô ngại thường thanh tịnh
Đã được trí tuệ sáng của Phật
Lại chiếu đến khắp các chúng sinh
Tâm hay nhóm tập nghiệp vô biên
Trang nghiêm tất cả các thế gian
Rõ tất cả pháp đều là tâm
Hiện thân bình đẳng các chúng sinh
Hiểu rõ thế gian giống như mộng
Tất cả chư Phật cũng như ảnh
Pháp như tiếng vang thảy đều không
Theo tâm hiện khắp không vướng mắc
Trời có thể vì khắp chúng sinh
Niệm niệm hiện thân luôn tự tại
Dù có hay không, tâm không trụ
Thường nghe nói pháp khắp mười phương
Vô lượng cõi trần và biển cõi
Cùng biển Thiện thệ, biển chúng sinh
Tất cả thế gian trong hạt bụi
Sức giải thoát cảnh giới là Thần.*

Đồng tử Thiện Tài dùng diệu kệ này khen ngợi vị thần kia xong, liền đánh lẽ sát chân, nhiều vô số vòng, ân cần chiêm ngưỡng, cáo từ mà đi.

